

Goede Vrienden,

In onze wekelijkse schrijfsels hebben we meestal drie rubrieken. Eerst iets over het leven in de gemeenschap Mar Yakub en vervolgens iets over de evolutie van de oorlog en de geopolitiek zoals wij die hier beleven. Er is een derde luik met wisselende thema's, zoals de strijd tegen de afbraak van de menselijke en christelijke waarden wereldwijd; boeiende getuigenissen, zoals van een voormalige vrijmetselaar die zich niet meer wil laten inmettelen in een vernietigende ideologie; de pro vita strijd; interessante personen of gebeurtenissen, zoals het jubileum van 500 jaar protestantse hervorming, waarover we later iets hopen te schrijven. We zijn het roerend eens met Metropoliet Hilarion van Moskou, die beweert dat Europa gewoon verdwijnt als het Jezus Christus afwijst. Hij zei dit op de conferentie over de christenvervolging midden deze maand te Budapest, georganiseerd door de Hongaarse regering onder leiding van de moedige eerste minister Viktor Orban. Tenslotte zijn er sinds een viertal maanden een aantal websites die mijn berichten met video's illustreren. Zij bezorgen steeds meer goede informatie.

Volgende week krijg je geen bericht vanuit Syrië omdat ik dan in België hoop te zijn. Op de boekenbeurs in Antwerpen (maandag 31 oktober 13.00 u) wil ik mijn boeken voorstellen: het oorlogsdagboek "Poetin en Assad hebben ons leven gered" en "Hoe een paus gelijk kreeg". We blijven een twaalfal dagen in het land. We hopen een en ander te kunnen doen voor het Syrische én voor het Venezolaanse volk (zie uitleg in dit bericht).

P. Daniel

XII/43

Vrijdag 27 oktober 2017

Bruiloftsfeest

Heel de joods-christelijke openbaring is als een opgang naar het bruiloftsfeest van God met de mensen aan het einde der tijden. In de schepping, die God ons schonk, konden we zijn grootheid, schoonheid en goedheid al bewonderen. In de Schrift lezen we hoe God met ons één wil zijn en in de menswording van Jezus Christus is God als gewone Mens daadwerkelijk te midden van ons komen leven. Door als Onschuldige de kruisdood te aanvaarden heeft Hij al onze schuld op zich genomen om ons, gereinigd en geheiligd, binnen te leiden in het onvoorstelbare hemelse feestmaal. Dat was de geestelijke sfeer waarin we deze week geleefd en vooral gewerkt hebben.

Morgen wordt in het klooster Mar Yakub het huwelijk en de bruiloft gevierd van een goede vriend uit Libanon, een broer van een van onze zusters. De meesten van de 40 gasten, die tweemaal overnachten, zijn eveneens goede vrienden van de gemeenschap. Dit was een gelegenheid om deze week eens eindelijk werk te maken van de verdere afwerking van de nieuwbouw. Deze was voor de oorlog bedoeld als sociaal ontmoetingscentrum, retraitehuis, met hotel (60-tal bedden, kamers met toilet en douche, tweekamers met middenin toilet en douche...), restaurant, cafetaria en conferentiezaal voor enkele honderden gasten. Wegens de oorlog is het praktisch één grote opslagruimte geworden. Een aantal kamers en ruimtes zitten nog vol met hulpgoederen. Inmiddels zijn de fraters, de mannen en het

gezin van aboe Georges naar hier verhuisd. Vorige winter hebben sommigen van ons hier doorgebracht met een doek of een tapijt als deur van hun kamer. Echt oosters, dat wel. Deze week hebben (bijna) alle kamers een nieuwe deur gekregen. Ze zijn nog in ruw hout maar echt mooi. Kamers werden geschilderd. Lavabo's en douches werden geplaatst, beddenbakken en matrassen aangesleurd. En ondertussen maar poetsen, van de ramen en de vloer cement- en verfspatten verwijderen en zorgen dat alles min of meer netjes is. Wat een werk tegen de klok! Ondertussen kwam nog een tv-ploeg, gestuurd door *SOS Chétiens de l'Orient*, maar die waren tevreden met een flinke babbel, de zang van de vespers, wat keukenwerk en een interview voor KTO. De fraters hebben het grof werk van het in orde brengen van de kamers met bedden en matrassen gedaan. De zusters helpen bij de opmaak van de bedden en het voorzien van wasgerief. Ondertussen zijn vrouwen uit het dorp in de keuken komen helpen voor het feestmaal. Voor de afwas zullen de fraters, de kinderen (en vrijwilligers?) wel een handje toesteken. Er moet nog veel gebeuren vooraleer we de gasten deze namiddag kunnen ontvangen maar het ziet er naar uit dat het ongeveer klaar zal zijn. Nog eens zulk een feest en deze nieuwbouw is helemaal af!

Morgen feesten we. Eerst met een extra plechtige byzantijnse dienst voor de huwelijksviering, daarna met een geestelijke bezinning over "*liefde en verantwoordelijkheid*" en tenslotte met het feestmaal en de nodige muziek...Het verschil tussen het hemels en aards bruiloftsfeest ligt in het feit dat we voor het eerste alleen maar de goede gesteltnis van geloof en liefde moeten hebben. Alles wordt gegeven. Alles is klaar. We hoeven zelfs de afwas niet te doen. Een aardse bruiloft echter moeten we zelf regelen. En de gehuwden moeten hun inzet iedere dag opnieuw waar maken. Het huwelijk (en het leven) is niet zoals een thermostaat maar als een haardvuur. Als je er niet voortdurend hout in gooit, dooft het vuur uit en zit je tenslotte in de kou.

Tweemaal 'hoog' bezoek

Syrië werd vorige week tweemaal met bijzonder hoog bezoek vanwege Israël, Saoedi-Arabië en Amerika vereerd. Tenminste voor de nieuwsberichten van de Lage Landen is er geen vuiltje aan de lucht. Naar ons aanvoelen en zoals wij het zien – wij liggen ook wat hoger, nl. op 1250 m! – is het woord "vereerd" totaal verkeerd. Waar de VS, Saoedi-Arabië en Israël weer mee bezig zijn, is illegaal én misdadig. Syrië zal ook hieronder weer lijden maar uiteindelijk als overwinnaar opstaan.

Op 16 oktober 2017 hebben Israëlische gevechtsvliegtuigen nogmaals het Libanese en Syrische luchtruim geschonden om in Quneitra een militaire positie te komen bombarderen, maar ze zouden uiteindelijk teruggedreven zijn door Syrië. Op 19 oktober houdt de Syrische ambassadeur bij de UNO, Bachar Al Jaafari een toespraak voor de Veiligheidsraad en spreekt van oorlogsmisdaden. Voor het eerst zegt hij onomwonden dat Syrië het luchtruim ook boven de Golan zal beschermen en dat Israël vroeg of laat de bezette Golan zal moeten verlaten, volgens internationaal recht en volgens de resoluties van de Veiligheidsraad. De oorverdovende stilte vanuit Israël en de hele Atlantische pers is veelzeggend. Het Syrisch parlement heeft deze nieuwe agressie scherp veroordeeld. Het wordt

steeds moeilijker om ongestraft Syrië te komen verwoesten. (Wie meer geduld en tijd heeft zoekt zelf maar uit wat er precies gebeurd is: <http://www.presstv.com/DetailFr/2017/10/17/538898/Syrie-Isral-sous-le-choc> en de reactie van Jafaari : <http://french.almanar.com.lb/618847>).

En dan het tweede hoog bezoek. De Saoedische minister Thamer Al-Sabhan en de Amerikaanse generaal Brett Mc[S]Gurk kwamen in het geheim op bezoek in “het door de VS bevrijde Raqqa”, dat het blijvende centrum had moeten worden van de IS om de verwoestende Amerikaanse-Saoedische-zionistische invloed te verzekeren vanuit dit heerlijke eilandje. Hiervoor hebben ze miljarden dollars uitgegeven. Toen dit niet bleek te lukken wegens de vastberaden weerstand van het Syrische volk, hebben de VS maar besloten met een “tapijten-bombardement” de stad helemaal te verwoesten en zoveel mogelijk burgers (met duizenden!) te doden. (<http://www.geotrendlines.nl/rusland-vs-raqqa-kaart-geveegd/>). Hiervoor konden ze de oorlog laten voortduren en tegelijk de vredesgesprekken bemoeilijken en Syrië aanklagen voor zijn zogenaamde misdaden tegen de bevolking van Raqqa. En nu komt een hoge piet, de Saoedi Al-Sabhan met zijn Amerikaanse beschermheer op bezoek. Wat sympathiek, kan je denken, om de gekwetsten, de gehandicapten te bezoeken, de treurende te troosten en forse hulp te geven voor de getroffen Syrische bevolking. Nogmaals is ons aanvoelen en ons zicht geheel anders. Dit hoog bezoek tracht vooreerst de oorlogsmisdaden van de internationale coalitie te verdoezelen en vervolgens van hun zeer grote investeringen zoveel mogelijk te recupereren. Hun uitstekend getrainde, best bewapende en dik betaalde terroristen willen ze aanmoedigen in Syrië nog zo veel mogelijk hun verwoestend werk te doen om ze dan elders in te zetten. Hun kostbaar werkvolk willen ze een nieuwe job geven. Waar? Kies maar: Libië, Mali, Egypte, Somalië, Algerije, China, Rusland... De directeur van het centrum *New Orient News*, Ghaleb Kandil is het daar roerend mee eens: *“Bijgevolg moet het initiatief van Al-Sabhan gezien worden als een van de zovele nieuwe initiatieven en illusies, die nog vlugger zullen instorten dat de vorige plannen en die enkel in staat zijn om veel tijd en veel energie te verspillen om de onafwendbare overwinning van Syrië te vertragen”* (21 oktober 2017, <https://www.mondialisation.ca/syrie-la-visite-suspecte-dun-ministre-saoudien-a-raqqa/5614332>).

Een Gouden Jubileum, maatschappelijk én kerkelijk geboycot

Mannen en vrouwen van de generatie van '68 zijn in de huidige kerk en maatschappij nog zeer invloedrijk. Het Gouden Jubileum van een van de markantste boodschappen voor onze moderne tijd, zal daarom noch door katholieke universiteiten, noch door bisdommen, seminaries, of invloedrijke organisaties op passende wijze gevierd worden. Het zou mijn grootste vreugde zijn te mogen vernemen dat ik me vergist heb. Het gaat over de encycliek van Paulus VI *Humanae vitae* van 25 juli 1968. Deze paus had de moed én het inzicht om tegen de stroom in een lofzang aan te heffen op de verantwoorde overdracht

van het menselijk leven en tevens de hormonale contraceptie af te wijzen. Vijftig jaar later blijkt overduidelijk dat “de pil” inderdaad een grote catastrofe is voor zowel de lichamelijke als geestelijke gezondheid. Hormonale contraceptie is bovendien niet alleen zeer schadelijk en moreel onaanvaardbaar, maar ook nog verouderd en overbodig. Ze is al lang voorbijgestreefd door schitterende wetenschappelijke methoden van vruchtbaarheidsbeheersing (bv. Sensiplan®), waar zelfbewuste ouders van leven. En voor de theologische ondersteuning hebben we de prachtige “*theologie van het lichaam*” van paus Johannes Paulus II. De farmaceutische en andere lobby’s zijn er echter in geslaagd om deze waarheid zelfs na vijftig jaar nog verborgen te houden voor de openbare opinie en voor de grote tenoren van kerk en maatschappij, die het liever houden bij het “*maatschappelijk correcte*”. Helemaal in dezelfde lijn werd daarom begin dit jaar Stephane Mercier, een jonge professor filosofie aan de *Université Catholique de Louvain* ontslagen omdat hij het aandurfde openlijk na te denken over het menselijk en christelijk onaanvaardbare van abortus!

Toch is er een sprankeltje hoop, nl. bij vitale jeugdorganisaties, kritische studentenverenigingen en jongeren die vrij is van de complexen van de generatie van '68. Ouderen reageren op dit thema dikwijls uitsluitend emotioneel, terwijl jongeren bereid zijn hierover nuchter te redeneren. Er is hoop, tenminste in Frankrijk. De *Famille Missionnaire de Notre-Dame* organiseert een goed gevulde vierdaagse (29 oktober - 1 november 2017) voor jongeren van 17-35 jaar in Saint Pierre de Colombier onder de titel *Menselijke liefde en voortplanting* n.a.v. het Gouden Jubileum van *Humanae vitae* (jeunes.fmnd.org). Zou een gelijkaardig initiatief ook in ons land toch mogelijk zijn? (Een grondige redelijke verantwoording vind je in ons boek: *Hoe een paus gelijk kreeg. Nieuwe perspectieven na een halve eeuw contraceptie*, de blauwe tijger, 2017, 400 blz.).

Noodhulp

Mensen lijden honger in het overwegend katholieke Venezuela (N-O Zuid Amerika), ondanks of omdat het land schatrijk is aan olie. Altijd hetzelfde. Amerika wil deze olie om oorlog te kunnen blijven voeren. Het krijgt de olie niet en er worden zware straffen en sancties aan het land opgelegd. Omdat Venezuela geld genoeg heeft met zijn olie hoeft het voor eigen basisbehoeften niet te zorgen. Het kan alles kopen. Als de invoer echter onmogelijk gemaakt wordt, verhongeren mensen, missen de nodige medicamenten en middelen voor het levensnoodzakelijke. En onze media doen, zoals steeds, trouw mee door te schrijven over die erge dictatuur die dringend een militaire interventie nodig heeft. En ondertussen zorgt Amerika er voor dat de weinige landbouw die er is, nog door terroristen vernietigd wordt. Ik schrijf slechts de informatie die ik krijg van een van onze Venezolaanse zusters en haar familie. Die families zijn er erg aan toe. We hadden al een weg gevonden om een beetje hulp te bieden maar tijdens mijn komend verblijf in België wil ik beginnen met noodzakelijke hulpgoederen op te sturen. Langs de post mag het niet. We moeten op zoek naar firma's of organisaties, of religieuzen die daar zijn en ons kunnen vertellen hoe we het materiaal daar krijgen. Ik heb een lange lijst van eetwaren en hygiënisch materiaal dat ze dringend nodig hebben. Wil iemand ons daarin steunen: **IBAN:**

BE32 0682 0832 4402 / BIC: GKCC BEBB. Voor de veiligheid toch Venezuela maar niet vermelden, maar in de plaats daarvan bv. noodhulp. Ik ga gewoon beginnen met deze families van de zuster en zal later vertellen wat we hebben kunnen doen.

En dit nog:

- ❖ Ongelofelijk die golfbrekers!... Nadat ik mijn bericht vorige week verzonden had, kreeg ik het nauwelijks een halve dag later al terug, rijkelijk geïllustreerd met 22 video's. Geniet van deze brede informatie:
<http://www.golfbrekers.be/een-verslag-uit-syrie-zonder-poco-bril-46/>
- ❖ Ons vorig bericht geïllustreerd en verzorgd:
<http://www.katholiekforum.net/2017/10/26/een-bericht-uit-syrie-van-pater-daniel-maes/>
- ❖ Bekijk al deze video's over de heropbouw in Aleppo!
<http://www.golfbrekers.be/aleppo-syrie-herleeft-2/>
- ❖ En hoe een komiek een voorstelling geeft van de Syrische burgeroorlog die geen burgeroorlog is: <http://www.golfbrekers.be/wat-niet-lachend-kan-gezegd-worden-6/>
- ❖ Hoe de VS de Servische ontminningsdienst verhindert in Syrië te helpen:
<http://www.golfbrekers.be/cynisme-puur/>
- ❖ Een Franse zuster verzorgt Maryakubcharity.org en heeft een overvloed aan nieuws geplaatst voor oktober 2017. Deze grote hoeveelheid links zal ik een van de volgende dagen doorsturen, in het Frans: Des nouvelles de Maryakubcharity - octobre 2017

P. Daniel